

Rozmanitý klan Fuksů: anděl strážný, hokejista, fotbalista a psycholog

6.8.2024 - | Česká olympijská

Josefu Fuksovi totiž pádlo v ruce od jeho prvních pokusů již zůstalo. Zkusil si to v kajaku, v nymburském klubu mu pak navrhli veslování. Rozhodnuto však bylo až v den, kdy tehdy šestnáctiletý novic zabral v kanoi.

O nějakých deset let později do lodi posadil svého syna Petra ještě dřív, než začal chodit, a vychoval z něho sedminásobného světového i evropského šampiona, odolného tak, že ještě v devětatřiceti byl naposled mistrem světa. To už se kanoistice věnovali i jeho synové, tedy vnukové Josefa Fuksy, Martin a jeho mladší bratr Petr junior.

„Jsem takový anděl strážný našeho Fuksič týmu. To je moje role. Říkají mi šéfe, ale já nad nimi hlavně držím křídla,“ vypráví s úsměvem sedmasedmdesátiletý Josef Fuksa. V kompletním složení se sejdou v Paříži na olympiádě, kde budou vnukové závodit a otec s dědou je připravovat.

„Trenérskou školu jsem udělal v osmnácti, a musím říct, že tlak kolem závodů si připouštím pořád. Když se blíží olympiáda, tak mám špatné noci. Ke každému svému svěřenci mám stejně poctivý přístup, ale víte, jak to je. Syn a vnukové, to je přece jen něco jiného. Jsou z mé rodiny, a to je zavazující víc, než kdybych chystal kluka, který z rodiny není,“ přiznává nejstarší z Fuksů.

Cesty všech tří jeho následovníků do kanoje byly více či méně klikaté; pro Petra Fuksu staršího vedla přes kajak a složitou zlomeninu ruky, která ho přiměla změnit disciplínu, Martin Fuksa začínal s hokejem a učarovalo mu otcovo zlato z MS, Petr Fuksa junior nejdřív zkoušel být fotbalistou. Nakonec zřejmě stejně nešlo jinak, než aby se všichni čtyři protnuli na vodě. „Rodinná tradice,“ krčí rameny výmluvně nemladší z celého klanu Petr Fuksa.

Jeden druhému nejen předávají pomyslné pádlo v ruce, ale i ohromnou soutěživost a houževnatost. K tomu opět benjamínek, pětadvacetiletý Petr: „Baví mě závodit a žít život sportovce. Zdravé jídlo, sport... nejsem studijní typ, lépe se cítím při pohybu,“ říká.

Bývá to někdy zrádné, když rodiče trénují svoje potomky, u Fuksů to ale zjevně neplatí. Děda automaticky trénoval syna, pak si pod svoje křídla vzal i vnuky. Když pak Petr Fuksa starší přestal závodit a také se stal trenérem, do rodinného týmu se přidal také jako trenér. „A psycholog,“ připomíná. „Profesionální sportovec potřebuje mentálního kouče.“

Společně se trenéři upínají k tomu, že oba jejich „mladí“ se výborně doplňují a mají šanci se v Paříži prosadit. Představí se v deblu. „Martin dozrál a debl s bráchou mu v tom pomohl. Není sám, podělí se o zátěž a ono mu to pomáhá v singlové disciplíně. Věřím, že i díky deblu to má v hlavě víc srovnané, že si hlídá soupeře a pokouší se je porazit v závěru,“ uvažuje Petr Fuksa starší.

Mladší z jeho synů se bez otálení přihlásí k tomu, že je mu uznávaný světový šampion a pro něho i starší sourozenec vzorem. Prý si umí i vjet do vlasů, ale na vodě jsou velkými fachmany.

„Profesionální sport je monotónní. Někdy mě napadne, že bych si zajel na výlet do Prahy, ulevil si v tréninku. Pak vidím bráchu Martina a uvědomím si, že chci být stejně rychlý jako on, a kamarádům, kteří jdou na oslavu narozenin nebo na svatbu, napíšu, že nemůžu. Nebo mě přímo brácha usměrní,“ líčí Petr junior.

Svého bratra vykresluje jako cílevědomého profíka. „Je skoro až autista. Musí mít všechno nalajnované, chodit spát ve 21:30 a přes to nejede vlak. Já jestli jdu ve 21:46 nebo v deset, tak to až tak neřeším. On ano. Je uzavřený, úplný introvert, s lidmi se vůbec nemusí bavit. Řekl bych, že já jsem rozumnější a on zodpovědnější,“ vypráví o milovníkovi kávy a aktivního odpočinku, třeba jízdy na kole.

Motivuje se tím, že bratrovi v deblu pomůže k jejich společné olympijské medaili. Debla si vyzkoušeli už v Tokiu, kde za nejlepšími zaostali, teď jsou o tři roky starší. „Myslím si, že máme větší šanci kvůli mně. Martin je pořád stejně kvalitní, já jsem od Tokia zesílil a vyspěl. Chtěl bych, abych si mohl říct, že první olympijskou medaili má se mnou,“ oznamuje.

Děda i otec tuší, že dřív nebo později o šest let mladší Petr začne Martinovi šlapat na paty. A pak? „Pokud předjíždí on mě, беру to daleko víc v pohodě, než kdyby tomu bylo naopak. To by se s ním dalo hůř bavit. Teď to беру tak, že mě jeho výkony tahají dopředu. Mám možnost trénovat s jedním z nejrychlejších kanoistů, co kdy byl,“ uvědomuje si Petr Fuksa mladší.

Možná se dá říct, že zároveň s nimi „mládne“ jejich otec Petr Fuksa starší. Nedávno na sebe prozradil, že si založil účet na Instagramu. „Martin mi říká, ať do toho nečumím. Já se dívám, kdo jak trénuje, kde je kdo na soustředění. Martina to nezajímá. To já se podívám. Když jsem kdysi závodil já, tohle nebylo, nikdo o nikom nic nevěděl, potkali jsme se na závodech a to bylo všechno. Teď to frčí úplně jinak,“ pousměje se prostřední článek klanu Fuksičů.

<https://www.olympijskym.cz/article/rozmanity-klan-fuksu-andel-strazny-hokejista-fotbalista-a-psycholog>